

KRAJNSKA

ZHBELIZA.

—
DRUGE BUKVIZE.

==
1831.

K R A J N S K A

Z H B E L I Z A.

N A

„ S V I T L O B O D A L

M. KASTELIZ.

DRUGE BUKVIZE.

221/208124

V' LJUBLJANI

N A T I S N I L J O S H E F B L A S N I K.

1831.

P

1/2a

N 31902/1968

M O J S P O M I N I K.

Kdo rojen prihodnih
Bo meni verjél,
De v' létih nerodnih
Okrogle fim pél.

Ne shvenka, ne zvenka,
Pa bati se nizh;
Shivi se bres plenka
O petju, ko tizh.

Kar mat' je uzhila,
Me mika sapet',
Kar starka sloshila,
Jo lizhno posnet'.

Redila me Sava,
Ljubljansko poljé,
Navdale Triglava
Me sneshne kopé.

Verfhaza Parnafa

Sgol fvojiga snam,

Inaziga glafa

Is gosli ne dam.

Latinske, Helenške,

Tevtonške uzhím,

Sa Pevke, Slovenške

Shivim in gorím.

Ne hzhere, ne fina

Po meni ne bó,

Dovolj je spomina:

Me pesmi pojó.

V. Vodnik.

V I N S K E M U S H I Z E.

Shenízam, mushízam
Duh vinski je snan,
Od vode jih bode,
Je možnik neflan.

Dolenko, Gorenko
Le vinzhik ohran',
'She take namake
'So tudi v' Ljublján'.

Je mlada, ga rada
'Saj merzo na dan,
Je stara, ne mara
'Se petih ne bran'.

Ga studna, odljudna
'Si vtozhi na stran,
Ni zhudne, negudne,
Deb' ne bil ferkljan.

Popivka ga zhivka,
Bod' slab al' mozhan:
Pa sveta mu peta
Posréba she kan.

V. Vodnik.

DOMU MEMIKA.

Posdravil vender li enkrat
Bi, preden pride smert po mene,
She domovine selo rad,
In travnike okol' selene.

Bolj mene germik ofrezhi,
Kjer gnesdi spodej penza v' travi,
Ko kralja tron, tak' poln skerbi,
Al' veniz vitesa kervavi.

Perjeten mi je potok bil,
Krog njega sim otrok po leti
Metulje pisane lovil;
V' osidji morem sdaj shiveti!

Veselo mi poskózh' ferzé,
K' otrozhjiga se spomnim plesa;
Nedolshen pasil sim ovzé,
Bil prost, ko tizhik verh drevesa!

Gr.

V E Z H E R.

Se nakloni dan, vezherno
Sonze téme gór slatí,
'S bistriga potoka mirno
Svit vezhernize blifhí.

Log tamní, stoglasno petje
Gojsda kori opušté,
'Skriti v' germikov savetje
Jutreniti mozh dobé.

Muren! le tvoj zverk rasglasi
Po dobravah tihih se:
Ti flavísh Boga, pozhasi
Svesd na nebi trop se vshge.

Tako o vezhera hladi
Bosh posabljenim ti sam
Zverzhal bilje v' selenjadi
Milo nam verh sgodnih jam!
Gr.

U M I R A J O Z H A.

Solsa poslednja utrinja
Se ozhefam Lojsike,
Mirni se nebo rasgrinja,
Raj veselja poln odpre.

Ko megla pred sonzam sgine,
So posvetne sanje prezh!
Zvet nedolshnosti ne mine,
Vedno Lojsikam zvetezh.

Is perstí sostav telefa
Do trobente perstení;
Duh nebesški u nebefa
Trupla svoboden hití!

Bloger tebi, dusha sveta!
Rasvitolila se ti nozh!
Tvoji smerti ost useta;
Grosa! kam beshi ti mozh?

Tiho! slislim srak slumeti,
Glas podoben angelam,
Lojsiki poslani peti:
Bog te sprimi, sestra nam!

Gr.

S H I V L E N J E.

Bratje, zhudne venze spleta
Tukej nam odmerjen zhas!
Srezho verhu srezh obeta;
Pa do groba sfiska nas!

Ternja pod nogé namezhe,
Ped shivlenja ogrení,
Roshize lepo zvetezhe
Na polsezho pot sadí.

Danas flaft serze napaja,
Jutro jok pelini spet;
Ogenj pali, strela sgraja,
Prozh je flavnih domov sled!

Škerb, nadloge v' novo shgejo,
Ranijo britko serze,
V' tok skelezhe oblijejo
Liza vpadenim solse.

Ko bi trenil pifh pothine,
Sonze rasvedrí oko,
Ispod strupa bolezhine
Kal veselja posheno.

Tu v' flastí, grenkobe bori
Ptujzi vedno trud'mo se;
V' gornjiga Ozheta dvori
Radost bres teshav zveť!

Tudi pod noge namoše,
Pod življenja ogenj,
Roshize japo svetlobo
Na polsnelo pet ladi.

Danal tlač leno napaja,
Jutro jok belini spet;
Ogenj pali, mreža sgraja,
Prosh je glavni domov sled!

Škerb, nadloge v novo spajo,
Ranije bujalo leno,
V' jok khercho oblijejo
Liza vpadenim solze.

S V E S D J E.

Tukej gori se nesnani
Velki svéti suzhejo,
S' luzhjo sonza so obdani,
Krogle pote tekajo;
Svesda svesdi je soseda,
Njih sa naš shtevila ni,
Ena v' drugo svetlo gleda,
Vsaka boshjo zhašt gori.

Svetla zesta je raspeta
Zhes breskonzhni neba sid,
Tam se vosi zhašt Ozheta,
Visha pote svesdnih ríd:
Vse je kroglo, vse se miga,
Vse od ognja sveti se,
Vse osnani, de velika
Roka svet stvarila je.

Tvoje velizhastvo, Vezhni!
Trume svesd nam pravijo,
Kako bomo she le frezhni,
Zhe mi k' tebi pridemo!
'Skos teh svetov svét bo pela
Nafha dufha stvarniko,
Sverha svetov bo sedela,
Pila petje angelsko.

U. J.

S P O M L A D.

Ju! hopfafa! simo
Premaga spomlad,
Volizhe vklenimo!
Sazhnimo orat'!

Po leshovji poje
Nedolshni pastir,
Tam jagnjeta svoje
Napaja spet vir.

Jug topel ledine
Selene pihlja,
Pram, Bresa v' planine
Ulanfke shvenklja.

Mat' semlja prepenja
Svoj pisani pert,
S' nevesto ne menja
Ne travnik, ne vert.

Zhebelza rojila,
Po zvetji letí,
Méd refju popila,
She ajdi sheli.

Shkerjaniz v' dobravi
Prepeva zel dan,
Slavizhik v' gosravi,
Pred sarjo glasan.

Matizhik urifka,
Dodelal lepó,
Okroglo sapifka
Na gladko peró.

J. K.

MODRI PIVIZ.

PO FELINGERJOVI PESMI.

Kaj petiza? kaj uzhenje?

Kaj bres vina zhašt veljá?

Vše bres vina trud, morjenje,

Bolj nemirniga duhá!

K o r.

Natozhite,

Bratje, pite

Zhišto kapljo ko slató!

Natozhite,

Isprasnite

Drage kupizo polnó!

Per veselí drushbi vsdigne

Se visoko mi ferzé;

Polna kupiza pomigne,

Škerb, nadloge mi pospé.

K o r.

Natozhite, itd.

K' veter létiza beshijo,
It', kar pride, more tje!
Groba modri ne boijo
Se priyatli kaplize.

K o r.

Natozhite, itd.

Ushivati je shiveti,
Modro vshiti osrezhí;
Uriza ne da se vjeti,
Ko bi pihnil, odletí!

K o r.

Natozhite, itd.

Morejo li zherne misli
Pooblázhiti obras?
Morejo poglédi kifli
Obrestovarshiti naf?

K o r.

Natozhite, itd.

Brat, ne glej takó megleno!

Vinze oshiví okó,

Greje ti serze ledeno:

Sverni kupizo polnó!

K o r.

Natozhite, itd.

Vinze od Bogá dar'vano

Nam serze oveselit';

Le hudobnikam ni dano

S' vinzam se odshalostit'.

K o r.

Bratje, pite!

Natozhite

Kupize si do verha!

Usemite,

Vsi ispíte

Vse sdravizhize do dna!

E. J. K.

MRAVLJA S' KOBILIZO.

Po léti fkerbnó
Se mravlja mozhnó
Sa kruhik potila,
Na kupe nosila
Si hrano drobnó.

Kobil'za zverzhí,
Mar delat' ji ní,
O sonzu vriskala,
Ni jenjati snala,
Le v' petji shiví.

Preglasno mravlja
Pobara dersná:

Kaj, ti pa né spravljašh?

Se le obotavljašh?

Bo sima strashná!

Ti, beba! kaj vesh?

She tega ne vmesh:

O kresi gre peti,

Veselo shiveti

Braniti ne smesh.

Natorá saspí,

Se sneg pervalí,

Kobil'zo istrada;

Obleda od glada,

Boléha, medlí.

Do mravlje prifhla,

Presuha, tenka,

Def' milo profila,

Nizh ni si dobila,

Osmirjana bla.

Jes vrednim delim,

Lenuhe podim;

Po leti si pela,

Sred mojiga dela;

Pa pleshi po sim'!

I. SKANA DESHELA.

Kje méd, kje vinze nek' v' potokih tezhe?
Kje srezha shelj nobenih ne odrezhe?
Kje zvète bres morilnih bojov mir?
Kipí brestrudniga veselja vir?
Deshela ta povsod iskana
Kolumbam, Kukam ni she snana!

Kje iskernja ljubesen gospoduje?
Kje bres dobizhka zhednost lepa fluje?
Kje srezhni sa firote se boré?
Pustí pastir shivljenje sa ovzé?
Sgubljeni davno taki kraji!
Najemniki beshijo raji.

Kje najde si sasheljen pokoj dusha?
Kje zhlovek raja radošti okusha?
Kje sumniga resniza rasfvitli?
Saupanje pobite obudi?

Prekrivajo meglé danizo,
,Svitleji sarje porodnizo!

Kje sori delu dobrimu vrazhilo?

Kje tihim fushnosti solsa refhilo?

Kod pridem truden, o ftermà fkalad!

Na pozhivalsha fladkiga plafhad?

Nebó osvesdeno se gláfi:

Tu slati sazyetejo zhafi!

L — k.

SHINKOVIZ U,SHEL.

Sdaj jezhe konz ubog'mu tizhu;

Sadofti, tizhar! fim je vshil:

Ferk, ferk! selen'mu pojem grizhu,

Nizh, nizh me vezh ne bosh uzhil.

S O N E T.

Ozhetov nashih imenitne dela,
Kar jih nekdamnih zhasov sgodba hrani:
Kakó Metulum se Avgustu hrani,
Kaj je Emona strila, kaj terpela,

Kakó je bramba vere bla deshéla,
Kakó per Sifku Kope so pijani
Omagali pred Krajnzi Otomani,
Vam bo Homerov nashih pesem péla.

Preflabe peti boje vam slovezhe,
Pojó Krajníz lepoto moje strune,
In tvojo zhašt, nevsmiljena deviza!

Pojó ljubesni moje vam nesrezhe,
Kako je revesh ta, ki ga presune
'S ozhi nebeskkih vershena pufhiza.

SONET.

Verh sonza sije sonzov zela zheda
Po neba svitlih potah raskropljena,
Od sonza, ljub'ga svoj'ga, sapuščena
Jih semlja zelo nozh s' veseljam gleda:

Ko se slatí oblakov truma bleđa,
Nasaj perpelje sarja ga rumena,
Tako v' ljubesni sonza je sgubljena,
De vanje ne oberne vezh pogleda.

Kar svesd nebó, imá deviz Ljubljana!
Rad ogledujem vas, zvetezholizhne,
Ljubljanske, ljubesnive gospodizhne!

Al' dragi taka mozh je zhes me dana,
De prizho nje sim flep sa vse devize,
Samaknjen v' mil' obras ferzá kraljize.

ST O N E T.

Tak kakor hrepení okó zholnarja
Sagledat' vajne svesdi, Diofkuri!
Kadar rasgraja pish ob hudi uri,
Ko se tepó valovi, grom udarja —

Sakaj zhe vajnih svesd safije sarja,
Vetrovam Eol koj saklene duri,
Po morji, po rasjafnjenim asuri
Kraljuje mir, potihne fhum viharja —

Takó svesd tvojih, draga d'viza, zhakam,
Takó in bolj fhe zhakam hrepenezhe
Ozhí sagledat' tvojih svitle sharke;

Sakaj zhe tí rekó beshát' oblakam,
Zhe fhe tako vihari jesa frezhe,
Nebo se koj svedrí krog moje barke.

S O N E T.

Kupido, ti, in tvoja lepa starka
Ne bota dalje me sa nos vodila!
Ne bom pel vayne hvale bres plazhila
Zel zhas shivlenja, ko fromak Petrarka.

She trideseto leto prede Parka,
Nobena me she d'viza ni ljubila. —
Sato ni dana bla mi pevka shila,
De vajno zhas bi trobil bres prevdarka.

Sit, nehvaleshnika! fim vayne tlake:
Ponuja Temida mi rumenjake,
Ponuja Evan polne mi bokale.

Bog vaj' obvar' in vayne ljub'ze sale!
Moshniza polna, vina polna kup'za
Priyatlice mi boti, boti ljub'za.

Dr. P.

H Z H E R E S V E T.

ROMANZA

PO ŠHPANŠKI ŠHEGI S' ASONANZAMI.

Ljubize pod okno dragi

Pride marfkatero nozh

— Na pogovor k' lepi d'vizi,

Dokler se napozhi sor.

To je svedil ozha stari,

Ozha stari, fivi mosh,

Kregal svojo lepo hzherko

In svaril jo je rekozh:

„Ako bošh per okni stala

Kader ljubi memu hod',

Zhe po nozhi govorila,

Ino s' njim vasvala bošh,

Hifho bodem ti ogradil,

Sidal sid bom krog in krog,

Spustil bom okoli hishe
Sultana, de lajal bo.
Stari hishni bom ukasal,
De bo spavala f' teboj.“

Je odgovorila hzherka
Te besede mu rekozh:
„Stari ozha, ozha ljubi!
Ljubi ozha, modri mosh!
Lojtro bo sa sid pernefil,
Sa peseta kruha kos,
Hishna, plazhana od njega,
Mi she davno pisma nos'.
Ako hozh'te, de ne pride
Vezh pod okno ljubi moj,
Sa shenizo dajte drag'mu,
Ljubi ozha! me na dom!“

Dr. P.

N O V A P I S A R I J A.

SABAVLJIZA.

Uzhenz.

De sdaj, — ko she na Krajskim vse pisari,
Ko bukve vsak shushmár dajè med ljudi,
Ta v' prosi, uni v' versih se flepari, —
Jes tudi trop, — ki se potí in trudi,
Ledino orje nashe poesije, —
Pomnoshiti shelim, se nizh ne zhudi!
Sato pisar, me uzhi pisarije!
Kako, in kaj ushezh se Krajnzam poje;
Odkri mi prose nashe lepotije!

Pisar.

Ak ratati pisar so shelje tvoje,
Pisarski uk poslus haj in sastopi,
Sapis hi terdno ga v' moshgane svoje:
Zhe hozhes h kaj veljati v' nashim tropi,
Besed se ptujih boj, ko hud'ga vraga;
Ak to snash, serzhno koj na perste stopi.

Naj prosa tvoja bo lepote naga,
Poj zhes prepovd Minerve, poj posili,
Pisarjam prosa bo, in pesem draga.
'Zhes h biti v' Krajnskih klasikov shtevili,
Debelo po gorjansko jo sarobi!
Vsi bomo tvojo zhas t na glas trobili.
Zhe rotarsko vesati snash otrobi,
Nov Orfej k' sebi vlekel bosh Slovene,
In posen vnuk poroma k' tvoj'mu grobi.
De Krajnschina saklad ti svoj odklene,
Sapuisti rozhno mestne mi sosede,
Tri leta idi v' rotarske Atene.

Uzhenz.

Al' shlahtne Krajnske tam zvetó besede,
Kjer govoriti dosti vezh ne snajo
Pastirji samzi, ko imena zhede?

Pisar.

Tam, kjer po stari shegi she drekajo,
Kjer ne smajèjo dost' al' nizh jesika,
Besed nemshkvavzov gerdi h ne posnajo.

Uzhenz.

O frezhne roti! v' val me iti mika:
Al' se bojim per rotarji, per kmeti,
De bera besedi ne bo velika?

Pisar.

Pezhene, ljubzhik! pisheta na sveti
Nikomur niso v' gerlo perletele;
Bres truda vezhno se ne da shiveti.
Besede srafhene, besede srele,
Ne v' rotah, po planjavi ne kmetije,
Nikir ne bodo ti na nos visele;
Poslufhaj ga, kako jo on savije,
Jesika sol, lepota, de le sine,
In pravo ti vesanje se odkrije.
Tam pul'jo besedi se korenine;
K' tim deni konze: azha, ishzhe, uha,
On, ovka, ovz in druge pertikline,
To terdno skupej svári; permaruha!
Lahkó bosh v' kosji rog ugnal Slovenze,
In proti tebi bo Dobrovski — muha.

Uzhenz.

O slati uk! — Adijo, mestne senze!
Apolon drugi bodem fred kosarjov
Si v' rotah pletil nevmerjozhe venze. —
Al' Krajnsko ludstvo nekdej ni altarjov
Minerve in Apólona imólo,
Od Gerfhkih, od Latinskikh je pisarjov

Bla pernefena uzhenost v' deshélo,
In s' njo besede ptuje; — rasodeni,
Al' saj se bode tih poslushit' smélo?

Pifar.

Bog tega varji! po nobeni zeni,
Jesika nash'ga s' njimi ne ognusi! —

Uzhenz.

Sej tudi drugi to štore Sloveni;
Turzhuje vemo Serbiz, ino Rusi
Tatárijó hudó, Polz franzosuje,
Besede Pemzu Nemz posodvat' *musi*.

Pifar.

Lej! v' knigah njih je tolkajn lulke ptuje
Med lepo zhisto Slavshino sasjane,
De je noben purist vezh ne isruje,
Al' bukev nashe Krajnsh'ne spakedrane
Peshízhizo denímo na ognjíshe,
Prerojen Feniks zhist de s' ognja vstane

Uzhenz.

Zhmu bo nam, prafham, prasno pogorishe?
Al' mutaſti pozhakamo sijali,
De 's njega srase novo besedishe?

Pifar.

Slovenško lulko bomo reshetalí,
Hranili dobro serno in kar manka,
Is glave svoje bodemo dodali.

Uzhenz.

Te zhudne smesi stariga ostanka
In is novink Slovenz ne v' Koratani,
Ne bo rasumil Shtajerz, ne Ljubljanka.

Pifar.

Gorjazharji, tatovi in zigani
Po svojim govoré; kdo tdej sa filo
Nam v' bukvah jesik svoj imeti brani?

Uzhenz.

Gorjazharško, al' krevljašto berilo
Kaj bode vam pisarjam pomagalo,
Ak bode se drugazhe govorilo?
Samí svoj uk sposhtujete premalo,
Vezh ptujk zlo tebi, ne sameri! vjide,
Sakaj bi se jih moje shnablo halo?

Pifar.

To govori se, kar na jesik pride
Pogovor, ko na vřhesa vezh ne bije,
Ko sjutrejna meglà se v' nizh raside.

Kar v' bukvah je natifnjen'ga upije,
To, bratiz! med uzhene gre lingviste,
In prizha od jesika lepotije.
Slovenzi bodo brali bukve zhiste,
Zhe naf ne hval'jo, naj me vsame slodi! —
Zel svét posnemal Krajske bo puriste;
Kar nozh'te vi umeti k' svoji shkodi,
Kar ne dopade vafhi flepi buzhi,
Zhaftili posni bodejo narodi.

Uzhenz.

Pershgal si, mojster! shark mi nove luzhi.
Na delapušt de sodniga jest dneva
Slovim, she to, kaj pel bom me poduzhi!

Pifar.

Rimz *dulci mixtum utile* vелеva,
Kaj prida flishjo vshesa nafhe rade;
To utile je serno, *dulce* pleva.

Uzhenz.

Romanze sdaj pojejo in balade,
Tragedija se tudi nam obeta,
Sonete flishim peti pevze mlade.

Pifar.

Od mene pesem vsaka je prekleta,
Katera nima Krajnskiga imena,
Naj s'he tako perječno bo sapeta.
Ljubesen poje pevezov tih Kamena,
Jesiku dela ino serzu rane,
V' gerdobe strela trefhi naj ognjena!
Balade od zhebelize safrane,
De bi se té med nami samorile!
Tragedije ostale nam nesnane!
De bi Krajníze strupa 's njih ne pile!
Ljubeshni fladke, ki serzé sapelje,
Deb' s' Romejovo Juljo ne zhutile!

Uzhenz.

Saréf bi shkoda blo! Sdaj od nedelje
Do druge kol'krat se serzé uname!
Kdor po-nje pride, jih k' poroki pelje. —

Pifar.

Balade pet' je mlatva prasne flame,
Je rezh pohujshliva in sapeljiva;
Lenoro bere naj, kdor ne verjame.
Romanza je s' tragedijo shkodliva:
Tih, in takih, in sdravljíz ne pis'hi,
Sovrashi vse to Musa framoshliva.

Poj rajshi to, kar treba je per hishi,
Sa hleve treba, treba je na polji,
Poj tó, kar kmet in meshzhan f' pridam
flisshi.

U z h e n z.

Bog ti saplati uk! po tvoji volji
Bom pel kaj repo pred gosenzam' varje,
Od kod krompir dobiva se nar bolji,
Kako odpravljajo se ovzam garje,
Odpravljajo ushivim glavam gnjide,
Loviti misl' uzhil bom gospodarje.

P i s a r.

O slati vek sdaj Musam Krajnskimi pride! —

Dr. P.

KRAJNEZ DOLSHEN HROVATENJA.

Tine! meni se dosdeva,
Mika te rod hrovatit';
Gode, ropota, veleva
Krajnzu krajnsko govorit'.

Péter! meni se dosdujesh
Polsh v' lupino sakopan,
Krajnski glas koj hrovatujesh,
Ako nima tvoja stran.

Preudarite, Gorenzi!
Shalobarde niste vi!
Koljko hranijo Dolenzi
Vam hrovashkih besedí!

Kaj she le Kneshak, Planina,
Podnanoszi, Losh, Tomín,
Zirkniza, Ipavk dolina,
Matería, Kraf, Berkin.

Nimajo nikjer Slovani
Prav slovenskiga glasu,
De ne imeli Ilirjani
Karnije Slovének rodú.

Treba strefene slediti,
Po vaséh, veliko let:
Vse mogozhe nam dobiti,
Knigam povsoditi spét.

Le kar Serbam pokvarili
Turki, Moskvizham Tatár,
Sifku Masharji skalili,
Nad Bregano tuja stvar.

Bukve glagolíz berimo!
Dedov kremlja bister vír!
Braven krajnskih poishímo
Lep Zirilovi pfaltír.

Vuka pesme prideníte,
Naj Dobrovski s' rok ne gré,
Lndeta ne posabite!
Vse djat' svoje Krajna smé

Od Skiaptrov do Šamanov,
Od Kitaja do Udín.
Sodit' jesik Ilirjanov
Pétri! slesite 's lupín!

TADLE PO POSIDIPU.

Biti kaj tel bi volít'? ne nehá od pravdanja
pravdar;

Bodi krotek, mirán, davil te lakomnik bo.
Rateja trudi poljé, valovi gonjo mornarja.

Ako pomika kogá viditi tuje ljudi,
Bode obledal bogát', omaje naj veter germovje:

Bode naj reven, ubog, njega ne boga noben.
Kdor da Dori rokó, bo ramena terel mu ja-
rem:

Kdor ni hotel porok, bode li varha imel?
Belil ti bode otrok glavó: nobeniga v' braki

Ako ti Dora ne dá, manjkalo nekaj ti bo.
Léta mladíne noré, koj prebrihtane hirati vi-
dim

Kamer pogledam okol', najdem obilno nadlog.
Bolje bi bilo desetkrat devet pot in troje po
trikrat

Nikdar ne biti rojèn, ali dan prvi umrét'!

S.

HVALE PO METRODORU.

Biti kaj ne bi hotél? podajála mi hvalo bo
pravda:

Bodi krotek, mirán! blogger perjatlju mirú!
Rateje plugi redé, morjé obogáti mornarja.

Ako pomika kogá viditi tuje ljudi,
Bode pohvalen bogát, naj hodi mi koder bo
hotel:

Bode naj reven, ubog, vedil ne bode noben.
Kdor da Dori rokó, pridobiva jo verniga varha:

Kdor ni hotel porok, jarem ne guli vratú.
Gladil bo ata otrok lepó; nobeniga v' braki

Dora ti tvoja ne dá, belil ti glave ne bo.
Hvalimo lahko mladó kri, hvalimo tudi pri-
letno,

Mlada dájè pogúm, pamet priletna modrí.
Kamer pogledam okoli, dobrota nature obilna.

Bodem naj uno al' to, mater nikolj ne ro-
tim!

TOMIN,SKI PASTIRJI.

Radi slushamo kovazhe
Kladva med seboj veršit',
Gine trudnika drugazhe
'Slifhat' prasniku svonit'.

Priterkayanje Slovinze
Brumne samakniti sna,
Slasti verh gorá Tominze,
Rasvedruje hrib duhá.

Blishnje Bele fin preidem
Naju Poresna mejó,
Kamer po Tominu pridem
Vse pastirzhikov polnó.

Malo zap na sebe déli,
Lazhni ovfika, bofi,
V' suhe liza ogoreli,
Ko ovzhizhize mirní.

De le broni sabuzhijo,
Brenka turnov direndaj,
Bolj ko kralj se veselijo,
Njim planina sveti raj.

Pléfat', plofkati sazgnejo,
Tak' od serza pazh nikir,
Ukajo povsod, pojejo,
Pili vod nedolshnih vir.

Mark stoteri rasleguje
Po ovinkih se dolin,
Potujejo se dosduje
Svat ob enim ves Tomin.

'S DESHA POD KAP.

Peruanke kdej rodile,
Kar na semljo se rodi,
Dete so ogovorile,
Mu je tréba, de terpí.

Od berazha do zesarja,
Od sebenke do kraljíz,
Od barona do mornarja,
Od gradínk do bajtaríz.

Tudi tebe, dete moje!
Bode metal morja flap;
Molzhi, nosi breme svoje!
Le nikár 's deshà pod kap!

Mara vdova Asijanka
Dekle imá nemarne tri,
Rada prede ko Lozhanka,
Lampa vedno ji gorí.

Lege malo deklam dala,
Posno rekla préšť' nehat',
S petelinam vred sbujala,
Koj po treh velí derdrat'.

Té budilnika rotile,
Vrat hitijo mu ovít',
Hudo huje naredile:
Mare nima kdo budit'.

Se bojí predolgo spati;
Preden mine na pol nozh,
Se navadi prebujati,
V' nov' saspati ni blo mozh.

Dalj mirú ni deklam dala,
Berfh ukasovala vřtat',
Kdej po treh jim velevala,
Sdej o polnozhi derdrat'.

S.

P S H I Z E.

1.

DOBROV,SKI KALI,STRU, BUKVI,SHARJU V'IBLANI,
OD PIVKE, JESEN 1820 NA DUNEJU.

Slovenshino varje
Kraf, burja, pa Zhizh,
Beséde na starje
Da Pivke kotlizh,
Nesnane Ljubelu
Gorenske platí,
Nesnane kardelu
Dolenske strani. S.

2.

NOZH OB MOZH.

Dan, svesde gasite!
Ugasnit' ni mozh!

Bog rezhe: bodite!
Omagala nozh!

3.

G O V O R U N U.

Preden sinesh, pomisli:
Toshit' snajo te svifli!

4.

KAZHA ROTENA, GAD PROST.

Bit kashejo kazhi,
Rotíjo povsod,
Gad v' shameti pazhi
Prost flabeji rod.

5.

ZHERNE DVORNIKU.

„**S**o smirej saviti
Le v' sukajo zherno:“ —
„Njim treba zherniti
Zherneta ne bo.“

6.

TEPENA SHENA.

„**N**izh nisim sturila,
Peklenska poslast!“ —
„S' tim ravno flushila
Si leskovo mast.“

7.

LAHI SE RADI SLOVENE.

Zojs, Valvasor bila
Sta Laha obá:
Italjo pustila,
Imena sladká!

8.

ZOJSOVA HIŠHA KRAJNŠHINI SATIŠHJE.

Sdej krajnzhit' ne snati
Je Iblanzhana fram,
Kdej kranjsko kramljati
Zojs dramil je sam.

9.

HRAST POSEKAN.

Hrust osem dni poka,
Dob seka koshat,
Sto babiz pristoka
Verh, veje pobrat.

10.

LESIZA VOLKU.

Ti vadiš lesizo,
Kar misli, tajit';
Kdor davi sestričo,
Brat nozhe dalj bit'.
8.

DE SETKA
RODOVINE BARON GALOV.

1.

GAL DITRIH, LETA 1250,

Satishkim Bernadam
Dobrote delil
Gal Ditrih, navadam
Se ni protivil.

S.

2.

GAL JURI, 1300.

Gal Jur domovine
Zhaštèn poglavár,

3.

GAL ANDREJ I., 1444.

Pol drug sto let mine,
Andrej Gal mu par.

4.

GAL HENRIK, 1383. 1390.

Gal-Hajna, koplana
Dva vedno flov'ta:
Ma en'ga Ljubljana,
Podpezhje en'ga.

5.

GAL ANDREJ II., 1480.

Do Losha perdavi
Otmanov derhal,
Junashko ustavi
Andreas vtor Gal.

6.

GAL JANES I., 1462.

Fridrika Vidnjani
V' dvor zarfski sapró,
S' Gal-Janam Savljani
Oteti hit'jó.

7.

GAL MARTIN, 1529.

Turbanška nesnaga
Na Dunej sna prit',
Med Ogre pomaga
Gal Martin podit'.

8.

GAL JANES II., 1552.

Joanes Gal vtori
V' Turzhijo poslan,
Rasumen pri dvori,
Le v' boju strafhan.

9.

GAL LEO, 1590.

Verh vojske bil sveta
Nash Gal je León,
Terdine rasmeta
Voditel kanón.

10.

GAL SHIGA, 1673.

Gal Shiga ne zherti
Knig, dober, uzhen;
Sleparskim kerti
Dan shkodi roten.

S.

KRAJN,SKI NE,STORZHIK

PO

DOLNIZHARJU.

PREDGOVORZHIK:

Nam Nestor slovini

Pergodeb verstó,

Iblanške latini

Dolnizhar lepó.

S.

1.

AVGU,ST OD METLJANOV RANJEN 32 LET PRED
KRI,STU,SAM,

Zhè Avgušt useti
Metula gradí,

Ne more podreti,
Tri rane dobí.

Moshjé v' grad saprejo
Rod, sebe, shené,
Samí grad sashgejo,
Prah Rimzu pušté.

2.

PUNT RIM,SKIH ,SOLDATOV V' IBLANI 16 LET
PO KRI,STU,SU.

Ne plazhe dobíla,
Punt lakot budí,
Kar luna temníla,
Mrak punt ukrotí.

3.

ZE, SAR TRAJAN VERH GORE TRAJAN, SKE 102.

Dol' Dake Istranske
Trajan pokorí,
Prek gore Trajanske
V' Rim vites hití.

4.

ZE, SAR KON, SHTANTIN V' IBLANI 331.

Bil v' nafhi Emoni
Zar, pervi kristjan,
Spet vidjo Panoni,
Rod bojda Slovan.

5.

SVET JEROM ROJEN V' SDRENJI, SREDI J,STRE

341.

Sdrenjanka rodila,
Savk bojda rodú,
Terg vojska rasrila,
Ni sleda domú.

6.

ZE, SAR TEODOS PREPODI MAK, SIMA OD EMONE

388,

K' nam Teodos pride,
Tirana podí,
Naproti vse ide,
Mladina, starí.

7.

ATILA EMONO RASVALI 452.

Emone zvetílo
Nam Atila kralj,
Evrope strahílo,
Popalil, rasdjál.

8.

SORA, BOJ NA SORŠHKIM POLJU 461.

Got Svave pobije,
V' Strashíhu leshé:
Kri Bitnje oblije,
Od bitve imé.

9.

NARSES, ZE, SAR JU, STINIANOV VAJVOD, IBLANO
GRADI 554.

Frankoni rojili,
Grad Narsef gradí,
Tu radi bi bili,
She Iblana dihi.

10.

SAMO, SLOVEN, SKI VAJVOD, UMERL 662.

Bil Samo slovinski
Je vajvod mozhan,
Strah Franski, Turinski,
Shiroko flavan.

S.

SERP, SKE POKRAJNZHENE.

SERPSKA DEKLIZA.

Dolge imá trepávnize Milíza,
Prekrivale ji rudezhe lize,
S' lizam so rudezhim bel' obrasik;
Jes jo gledal fim tri leta zele,
Ne samogel nje ozhi sagledat',
Zhernih ne ozhi, ne belga liza.
Pa povabim deklize na plesik,
Deklizo Milízo tudi sh' njimi,
Ne bi li ozhi sagledal njenih.
Kader so na travi saplesale,
Blo vedró, pa se pooblazhilo,
Po oblaku safijale strele.
Gledajo vse deklize na kvishko,
Dekliza Milíza tje ne gleda;
Ampak pred se u seleno travo.

Deklize ji tiho govorile:

O Milíza! naša tovarshiza:

Ali si preprosta, al' premodra?

Vedno gledašh u seleno travo,

Nezhešh gledati v' oblake s' nami,

Kak vijó se strele po oblaku.

Govorila dekliza Milíza:

Nisim ne preprosta, ne premodra,

Vila ne, de sbrala bi oblake;

Ampak dekliza, de gledam pred se.

FANT S' DEKLETAM.

Dekliza, o roshiza vertníza!

Kam si neki gledala, k' si rašla?

Al' si rašla, jelo gledajozhi?

Ali na semreko tanko, ravno?

Al' na mojiga nar mlaji brata?

O mladenizh! moje svitlo sonze!

Nisim rašla, jelo gledajozhi,

Tudi ne semreke tanke ravne,
Ne na tvojiga nar mlaji brata;
Poleg tebe fim jes mlada rasla.

MLAD USEL UDOVO.

Zveti, rosha! tí ne gledaj na me!
Jest fim tebi se junak oshenil
S' udovízo, svojo ne-verstnízo!
Koder hodi, rajnziga shaluje:
Pervi mosh! ti frezha moja!
Dobro mi je poleg tebe bilo!
Sgodaj lezh hodila, dolgo spala,
Kader me budil, v' okó me kufhnil:
Vstani, serze! posijalo sonze,
She uštala nasha stara mati,
She pometla dvor, vodé prinesla.

RADA PELA BI, NE MOREM SAMA.

Rada pela bi, ne morem sama,
Ljubiga bi saboljela glava;
On bi slišal peti me, rashaljen
Rekel, de sa njega vezh ne maram.
Jes pa maram, in sa njega dam dušhizo,
Koder hodim, ga pri serzu nosim,
Koker nosi mati dete svoje.

NE GLEDAJ ME, BOM NAJ MAJHINA.

Dekliza, ti mala ljubesniva,
Ljubil bi te, pa si tako majhna!
Ljubi, ljubi me! bom tudi zhversta.
Majhini so kamenizhi dragi;
Pa se nosjo na gosposkim vratu,

Majhina je tiza prepeliza;
Pa upeha konja in junaka.

FANT KOLNE DEKLETOVO MATER.

O tí zvetje lepa rosha!
Bog ubí ti mater tvojo!
De rodila tebe tako,
De poslala na fred sela,
Kjer junaki vino pili,
Fantje kamenja metali,
Kjer neveste so plesale,
Pesme mlaji prepevale.
Ondi tebe jest sim vidil,
De bolí serzé me vedno.

MOSH PIJANIZ.

Temna nozh! o temna ti si!

O nevesta, blede ti si!

Kako ne bi blede bila?

Spruga meni je pijaniz:

V' temi ide, v' temi pride,

S' miano se nikolj ne smeni!

Ampak prafha gorijazho:

Gorijazha shestogerzha!

Je l' vezherjala mi mati?

Jes mu, reva! odgovarjam:

She vezherjala ti mati.

Gorijazho spet uprafha:

Gorijazha shestogerzha!

Je li materi poslano?

Jes, nesrezhna! odgovarjam:

Materi poslano tudi.

DEKLE FANTA SBIRA.

Sanje lomjo, sanje trudjo,
Sanj saspat' ne morem!
Mislih, mene mati moja
Komu bode dala.
Ljuba hzhër! usmì kosarja!
Dobro sá-te bode.
Nezhem, ljuba mat'! kosarja,
Ni to dobro sá-me:
Gre kosar po skalovini,
Sna si vrat slomiti.
Sanje lomjo, sanje trudjo,
Sanj saspat' ne morem!
Mislih, mene mati moja
Komu bode dala.
Ljuba hzhër! usmì ovzharjá!
Dobro sá-te bode.
Nezhem, ljuba mat' ovzharjá!
Ni to dobro sá-me:

Gre ovzhar u gojsd, planino,
Snade volk ujesti.

Sanje lomjo, sanje trudjo,
Sanj saspat' ne morem!
Mislih, mene mati moja
Komu bode dala.
Ljuba hzher! usmi tergovza!
Dobro sá-te bode.
Nezhem, ljuba mat'! tergovza!
Ni to dobro sá-me:
Gre tergovez krishem sveta,
Se domú ne verne.

Sanje lomjo, sanje trudjo,
Sanj saspat' ne morem!
Mislih, mene mati moja
Komu bode dala.
Ljuba hzher! usmi krojazha!
Dobro sá-te bode.
Nezhem, ljuba mat'! krojazha!
Ni to dobro sá-me:
Pri krojazhu tanka igla,
Pa otrozi gladni.

Sanje lomjo, sanje trudjo,
Sanj saspat' ne morem!
Mislizh, mati moja
Komu bode dala.
Ljuba hzher! usmi ratárja!
Dobro sá-te bode.
Hozhem, ljuba mat'! ratarja,
Dobro sá-me bode:
Pri ratárju zherna roka,
Pa pogazha bela.

MLADENIZH PRO SI MATER.

Mati! oshenite me do zhafa!
Dokler ne obraše mene brada,
Ne obraše brada, ne mustazhe;
Szer dekleta potler porezhejo,
Ko me bojo materam kasale:
Glejte, mati! is mejé medveda,
Ali fajza 's detele selene!

ZHA, SA NE SGUBLJATI.

Sima prejde,

Dushiza mojà!

Protiletje pride,

Tiza poje,

Dushiza mojà!

Roshiza raszvela,

Vse se ljubi,

Dushiza mojà!

Zhafika ne sgublja;

Ti pa, slata

Dushiza mojà!

Bres ljubeshni ljuba

Zhafik sgubljašh,

Dushiza mojà!

Ti ne ljubish mene!

UTEHA V' SPOMINI.

Ljuba moja! fi she omoshena?
She, moj ljubi! tudi porodila,
Tvoje finzhiku imé sim dala,
Kader klizhem, de me shelja mine,
Ne saklizhem: pojdi k' meni, finek!
Ampak rezhem: pojdi k' meni, ljubi!

SLAVIZ KREGAN.

Slavizhik! ne poj mi sgodej!
Mi ne budi gospodarja!
Sama sim ga us pávala,
Sama hozhem isbuditi.
Iti hozhem u ograjo,
Tergati peró basilke,

Potepljati po obrasi,
Gospodarja prebuditi.

PRIROJENA SVOBODA.

Berhko poje flavizhik

U selenim gojsdiku,
U selenim gojsdiku,
Na pretanki vejizi.

Trìje lovzi pridejo,
Hozhjo strelat' flavzhika.
Profi lovze flavizhik:

Ne strelite u menè!

Ne strelite u mene!
Hozhem vam prepevati,
Na selenim vertizhi,
Na ruđezhi roshizi.

Trije lovzi vjamejo,
Odnefejo flavzhika,
Denejo u hishizo,
De jim ljube veselí.

Nezhe peti flavizhik,
Shalovati ne nehá;
Trije lovzi vsamejo,
Ispusté ga v' germizhek.

Koj sapoje flavizhik:
Teshko ribi bres vodé!
Teshko ribi bres vodé!
Slavzhiku bres germizha.

NAR, STRA, SHNEJI SLO.

Sarojèvo, kaj te potemnilo?
Ali, reva, si mar pogorela?
Ali te povodenj potopila?
Ali te je kuga pomorila?

Sarajevo tihó pregovarja:
Ako bila jest bi pogorela,
Bele dvore bi si ponovila;
Bila bi me voda potopila,
Bila bi mi ulize oprala.
Kuga me je revo pomorila!
Pomorila stare ino mlade,
Raslozhila drage ino ljube!

MOLITEV USLISHANA.

Mlad junák Bogá je profil:
Daj mi, Bog! rogove slate,
In sreberne poroshízhe,
De prebodem jelki kosho,
De pogledam, kaj je v' jelki!
Bog mu da rogove slate,
In sreberne poroshízhe,
On prebode jelki kosho.
Bila v' jelki lepa mlada,

Safijala kakor sonze.

Mladi mlád junak govoril:

O ti, lepa mlada slisliš!

Profil bi te, ne dajó te;

Mamil bi te, iti nozhesh;

Vnesil bi te, sam ne morem.

Njemu mlada odgovarja:

Ne profíti! ne dajó me;

Ne jemáti me! poginešh.

Jes devét imadem bratov,

Bratrenzov je ravno tolko.

Ko sajasłhjo vrane konje,

Pashejo si britke sable,

Nakrivé medvedje kape,

Je pogledati strahota!

Kaj she li bi blo prizhakat'?

Bila shkoda bi poginit',

Bila bi framota beshat'!

Mar me mami, rada pojdem.

DEKLIZA SI UMIVA LIZE.

Dékliza si lize umivala,
Umivaje lizu govorila:
Vem naj, lize! de te star bo kufhnil,
Iti hotla bi v' goró seleno,
Ves bi pèlin tamkeja pobrala,
Is pelina bi vodó szedila,
Vsako jutro se s' vodó vmivala;
Kader star kufhuje, bo mu grenko.
Vem naj, lize! de te mlad bo kufhnil,
It' bi hotla na zvetezhi vertik,
Vse bi roshe tamkeja pobrala,
Pa vodó is rosh bi iszedila,
Vsako jutro se s' vodó vmivala,
Kader mlad kufhuje, bo disfhalo.
Naj disfhi mu! naj prijetno bode!
Bolji s' mladim po goràh plasíti,
Ko pri starimu u beli disfhi,
Bolji s' mladim na fkalóvjí spati,
Ko pri starimu u mehki shidi!

P A J K S' M U H O.

Mushíza skakala

Po hífhi ob sid:

Veselo plesala;

Mladine slep vid!

Tekaviz is kota

She davno preshí,

Ne umi firota,

V' pogubo brenzhí.

Preshernó v' kot leta,

Pajk v' niti tanké

Plesavko sapleta,

Saderge moré.

Omaga teshavi;

Da pezhizam uk:

Beshite nastavi!

Nevaren klobuk!

PLAHTA NA DVOJE.

Tast Nemanizh reva
Napoti jel bít':
Nevesta velevala
Dom, nuke pušit'.

Britkó se lozhiti
Od vajenih stén,
Sinovam ugniti
Strahvanih od shén.

Na pragi vekaje
Le plahto usét',
Poprosi sheptaje
Se v' mrasi odet'.

Nevesta saflishti,
Sar'jula strashnó:
Kar kol' je pri hishi,
Pri hishi naj bo!

Bolelo to fina,
Odejo ifkat
Bled poshle fantina,
Koj deszhiku dat.

Fant plahte perhrani
Pol, materi dá:
Od moje kdej 'sgnani
Vam priti prav sna.

Mat' groso zhutila
Opombe finú,
Ostati profila
Pri sebi tastú.

Z.

DOSDEVNA SMERT.

Trikrat sto, vezh lét minilo,
Kar s' Marjeto Siderko
To v' Iblani se godilo,
Djano v' mertvih kamerzo.

Ko Shempetru prineseno,
Na desnizi perstan slat,
Tam odkrito polosheno
Vidi rak bogatih tat.

V' tamni nozhi se prikrade,
Varha ni noben'ga blo,
Lakomen dragot popade
Metike bledé rokó.

Tatbo hitro dopolniti,
Mal' oteklo beršh okrašt',
S' ojstrimi sobmí drobiti
Jela reví perst poshašt.

Prevelika bolezhína
Omedlevko prebudí,
Lop! mahníla koj tatína,
Pade, dalje dihal ni.

Meta brihtna domu pride,
Njega klizhe dur' odpret':
Naj te grosa ne obide,
Ranjza terka, tvoja spét.

Dosti novih lét shivela,
Vezh ko pred otrok imá;
Srejna potler bolj fkerbela,
De prevred ne pokopa.

Z.

O M R A K I.

Na tratizo sedem,
Pozhivam sladkó,
Mrak svoje grinjalo
Raspenja tamnó.

Vse trudno utihně,
Sapira ozhi,
Sam flavzhik v' doli
Serzé mi topí.

Na nebi budijo
Se svesde gosté,
Oshivljajo v' meni
Nebeshke sheljé:

Tam gori moj Ozhe,
Moj svitli je dom,
Po volji njegovi
Zhe shivel tu bom!

M. K.

S A T E R T I.

Tjekaj gori se osrimo,
Kjer svetov nesmer' oko:
Jarma shulje preterpimo,
Tam verige se raspo!

Tam kraljuje Ozhe mili,
Vidi, shteje nam solse;
S' njim se bomo veselili,
Ker nam poka tu serze.

M. K.

V E S E L I.

Sakaj bi ne saukal, rajal;
Dokler mladóšt ogreva lize?
Bom spletal venze, bom safajal
Preljube, drage si zvetlize!

She mi prijeten sonzhik fije,
She miga lipiza koshata,
Po tratah se študeniz vije,
Serzé unema luna slata;

She tertize rodi goriza,
Oferzhje vinzhik osdravljuje,
She zvetezha se deviza
Okroglolizhna nasmehuje.

Naj kiflo se dershé preprosti,
Te, mati semlja! ogledujem,
Od neprezenjene fladkoſti
Veséli dezhik poskakujem!

M. K.

P O S I M S K A.

Naj sime skelezhe

Se ivje gošti;

Sej Minze zvetezhe

Serzé plameni.

Okroglo nje lize,

Prijasno oko,

Zhišt serzhik devize

Me mika sa njo.

Ne najdem je take,

Predirjam naj svet;

Domazh sa junake

Nar bolji je zvet.

Naj sima rep viha,

Samedá mi gas,

Ko pušt jo perpiha,

Bo renzhal mi haf.

M. K.

M L A D E N Z H U.

Mlado léto se sbudilo;
Lip'zo veter gibat' jema,
V'jol'ze poln'jo semle krilo,
Terta tertizo objema:
Kar semlja rodi,
Ljubesen shivi.

Milshi tizhi sapojejo,
Se rasipa pervo zvetje,
Svojim gnesdiza pletejo,
Slaji vshivajo poletje:
Vesela si stvar
Poišče svoj par.

Sdaj, mladen'zh! pomlad beršéna
S' zvetjem ti obdaja liza,
Polno je oko plemena,
Milo gleda te diviza:

Napozhil bo dan,
Ošre se na stran!

Ne sanashaj se na léta,
Hozhefh flast shivlenja piti!
Minza ni sa sivza vneta;
Kaj zhe, reva! s' gerbo striti?
Jo vender dobish,
S' rogmí bode krish!

M. K.

Kjer mi tvoj spomin shiv,
Lipizo postaji v zvetu,
S' mojiga lere beshi;
Naj ti mir zvele na lveu.

Garzo moje gilo do,
Lahko ranjeno bitkosti
Drugi vsehili plato;
Se v ošpurno shadkosti.

N E S V E S T I.

Tebe klizhejo solsize,
Ker pred mano sdej beshish,
Obledvati moje lize
Bres usmilenja pustish.

Si nad serzam se motila,
Vedno vnetim le sa té!
Kogar, draga! si svoljila,
Ni svestobe bolj zhišté.

Naj ti mir zvete na svetu,
’S mojiga serzá beshí;
Lipizo posabi v’ zvetu,
Kjer mi tvoj spomin shiví.

Se t’ odpirajo sladkosti,
Dragi venzhiki plete;
Lahko ranjeno britkosti
Serze moje pilo bo.

Bi le mogil posabiti
Tvoj ljubeshni poln obras!
Te lih moram sapustiti,
Pomnil bom te vsaki zha!

Shalost mi serzé saliva,
Le po tebi hrepenim,
Dokler grob me ne pokriva,
Ljubi mir sahtonj shelim.

M. K.

P I V S K A.

Kaj fije 's majol'ke? 's kosarzhika miga?

Kaj, bratje predragi! oferzhje ushiga?

Al' mislite, de

Sam vinzhik to je?

Aj, motite se!

Vesela nam drushba oshivlja serzé,
Kosarzhikam kaplje dotaka sladké.

K o r.

Vesela nam drushba oshivlja serzé,
Kosarzhikam kaplje dotaka sladké.

Kdo tako prijetne glasove nam daje?

Kdo serzhik u persih o petju omaje?

Verjamete, de

Sam glas naš ushge?

Aj, motite se!

U pesmi samakne nam vinzhik uho,
Vsdiguje nam serzhik, de skaka tako.

K o r.

U pesmi samakne nam vinzhik uho,
Vsdiguje nam serzhik, de skaka tako.

Kaj giblje se v' perſih premile divize?
Pertí kdo 's ozheſa? kdo vnema ji lize?

Vi pravite, de

Naf gane dekle;

Al' motite ſe!

Nedolshnoſt preljuba da uſtizam zvet,
Is punzhize kuka, de ni ſe otet'.

K o r.

Nedolshnoſt preljuba da uſtizam zvet,
Is punzhize kuka, de ni ſe otet'.

Kdo neki ſladkobo raſſipa per raji?
Nam ure ſpreminja v' minutize ſlaji?

Vi terdite, de

Pleſavzov verſte;

Al' motite ſe!

Perſerzhno veſelje te tamkej ſhivi,
Kjer Miniza v' kroge noſhize verti.

K o r.

Perſerzhno veſelje le tamkej ſhivi,
Kjer Miniza v' kroge noſhize verti.

Zhvetero veselje zhmo, bratje! sdaj piti,
Se urno letezh'ga terdo okleniti!

Saj zhutimo, de

Serze nam odpre:

Sdaj terzhite le!

Kosarzi shvenkljajo, oshivlja serzé:

Naj tertize, Minze, tovarshi shivé!

K o r.

Kosarzi shvenkljajo, oshivlja serzé:

Naj tertize, Minze, tovarshi shivé!

M. K.

N E V E S T I.

Sdaj vertníze ti zvetejo
Kofhatljate, tak' lepé;
Kmal' ofute dalj bodejo,
Uka polne so sa té.

Ti se nadjash, perstan snafha
Le vedre, vesele dní:
Kdor se kol' na to sanafha,
Od poroke naj sbeshí!

Shenin ref po tvoje raja;
Vari! vari! kader mosh,
Gospodar, povelje daja,
Tí njegovo péla bosí!

Torej hozhesí frezhna biti,
Poterplenje, um t'je dan,
Lahko je moshá vkrotiti,
Se postavíš s' njima v' bran.

Húdo s' dobrim tí poverni,
Jesik ustrahuj fkerbnó,
V' serda polniga oberni
Svoje premagljiv' okó.

Tako bodesh ofladvala
V' teshkim stani ur grenkost,
S' prerojenim ushivala
Mir, ljubesen in svestost.

M. K.

FANTOVSKIM.

Saljubljeno Ema je v' kroge ferkljala,
Se vsakimu rada sladko nasmejala,
Zvet njeni je ljube ko muhe lovil;
Al' zvajerja vreden nar boljši ni bil!
Prekanjeni bebko sa nos so vodili,
So rosho sa roshizo ji populili!
V' samoti po zvetu sdihuje britkó:
Zvetlize preproste! smodri naj vas to!

M. K.

NAPAK LEPOTA SMERT PRAVE.

Obras lepotizh'jo fi blede meshzhanke,
Rokave shopir'jo tanzhize pretánke;
Sa mósha, otroke, nedolshno serzé
Skerbeti rudezhim kmetízam pušté!

M. K.

S L E P A R I J A.

Ta tu, uni tamkej vpije:
„Svet je polen fleparije!“
„Shkoda, de nar bolj glasezhi
Tol'krat je flepar nar vezhi!

M. K.

S L A T I V E K.

En'ga serzá, ko bratje, sestré vsi flkupej
shivímo!
Brona utihnil bo grom, sad nas ofre-
zhil miru.

M. K.

OROSHJE NEDOLSHNO, STI.

Glasnim fleparjem uhó, in ozhí vam,
tíhi! sapiram:
Tekla v' osidje ne bom, fhkratelj pre-
plesal bi sid!

M. K.

SAPERTODURNIK.

Svestim prijatlam samé se odpirajo
hishize duri;
Volkam, lesízam povem: terkali bo-
te saſtonj!

M. K.

P R E V S E T N I M.

Naj bogatin, naj knes se kofhatita
tukey na semlji:
Smert odpihne slató, sglodajo zher-
vi shlahtnost!

M. K.

K A S A L O.

	<i>Stran</i>
M oj spominik.	3
Vinske mušhíze.	5
Domu me mika	7
Vezher.	8
Umirajozha	9
Shivlenje	11
Svesdje.	13
Spomlad	15
Modri piviz	17
Mravlja f' kobilizo	20
Iskana deshela	22
Shinkoviz ufhel	23
Sonet	24
„	25
„	26
„	27
Hzhere svèt, romonza	28
Nova pifarija, sabavljiza v' terzínah.	30
Krajnez dolshèn hrovatenja	38
Tadlè po Posidipu.	41
Hvalè po Metrodoru	42
Tominfski pastirji	43
'S deshà pod kap	45

P f h i z e.

Stran

Dobrovski Kalistru	47
Nozh ob mozh	—
Govorunu.	48
Kazha rotena, gad proft.	—
Zhernè dvorniku	49
Tepèna shena	—
Lahi se radi slovené	50
Zojsova hiſha krajnſhini ſatiſhje	—
Hraſt poſékan	51
Leſiſa volku.	—

Deſetka rodovine baron Galov.

Gal Ditrih	52
„ Juri	—
„ Andrej I.	53
„ Henrik	—
„ Andrej II.	54
„ Janes I.	—
„ Martin	55
„ Janes II.	—
„ Leo	56
„ Shiga	—

Krajnſki Neſtorzhik.

Predgovorzhek	57
Avguſt od Metljanov ranjen	—
Punt rimſkih ſoldatov v' Iblani	58
Zesar Trajan verh gore trajanſke	59
Zesar Konſhtantin v' Iblani	—
Svet Jerom	60
Zesar Teodos prepodi Makſima od Emone	—

	<i>Stran</i>
Atila Emono rasvalí	61
Sora, (boj) na forshkim polju	—
Narsef Iblano gradí	62
Samo, slovenski vajvod	—

Serpske pokrajnzhené.

Serpska dekliza	63
Fant s' dekletam	64
Mlad usel vdovo	65
Rada pela bi, ne morem sama	66
Ne gledaj me, bom naj majhina	—
Fant kolne dekletovo mater	67
Mosh pijaniz	68
Dekle fanta sbira	69
Mladenizh profi mater	71
Zhasa ne sguhljati	72
Uteha v' spomini	73
Slaviz kregan	—
Prirojena svoboda	74
Nar strashneji slo	75
Molitev uflishana	76
Dekliza si umiva lize	78

Pajk s' muho	79
Plahta na dvoje	80
Dosdevna smert	82
O mraki	84
Saterti	85
Veséli	86
Posimska	87

Mladenzhu	88
Nesvesti	90
Pivska	92
Nevesti	95
Fantovskim	97
Napàk lepota smert prave	—
Sleparija	98
Slati vek	—
Oroshje nedolshnosti	99
Sapertodurnik	—
Prevsetnim	100

OSREDNJA KNJIZNICA V KRANJU

P 1/2a

OSREDNJA KNJIZNICA KRANJ

COBISS

00178256

Z e n a 20 kr.